

Arrest

**nr. 340 579 van 5 februari 2026
in de zaak RvV X / IV**

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. MANDELBLAT
A. Reyerslaan 41/8
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 5 maart 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratieve dossier.

Gelet op de beschikking van 17 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoekers en hun advocaat M. VOS *loco* advocaat M. MANDELBLAT verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren de Iraakse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 4 januari 2024, dienen op diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekers op 25 januari 2024 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekers gehoord worden op 5 april 2024.

1.3. Op 29 januari 2025 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de bestreden beslissingen die aangetekend verstuurd worden op 30 januari 2025.

De eerste bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoeker luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, [E.M.A.] (°[...]), verklaart over de Iraakse nationaliteit te beschikken. U bent Yezidi en afkomstig van het dorp Kandal, regio Mahad, gelegen in het district Shekhan van de provincie Ninewa. Hier ging u naar school tot het vijfde leerjaar en vervolgens werkte u altijd in de landbouw. Op 6 oktober 2005 trouwde u met [J.K.H.A.S.] (OV [...], CG [...]) en kwam zij bij u wonen.

Toen in 2014 'Daesh' (Islamitische Staat of IS) de regio binnenviel, vluchtte u samen met uw vrouw en kinderen uit het dorp. Jullie reisden via de bergen naar de stad Zakho in de Koerdische Autonome Regio (KAR). Na een verblijf van zo'n 20 dagen in Zakho stabiliseerde de situatie in jullie regio waardoor jullie terugkeerden naar jullie dorp Kandal.

Er deden zich geen verdere incidenten meer voor, maar jullie bleven er in angst leven voor nieuwe ontwikkelingen inzake het conflict met Daesh. Verder kenden jullie als Yezidi's veel discriminatie. Jullie kregen in vergelijking met de moslims een slechtere behandeling. Zo kreeg uw dochter [R.] niet de nodige medische zorg en werd ze snel naar huis gestuurd met een voorschrift voor medicatie die niet werkte. Daarnaast kreeg u geen pesticiden voor uw velden terwijl u daar recht op had. Eveneens lieten twee personen vee op uw velden grazen, waardoor uw gewassen kapot gingen. Toen u hun vee probeerde te verjagen, ontstond er een ruzie. U kon de ene persoon tegenhouden, maar de andere sloeg u. Dit is nog steeds zichtbaar aan uw oor. Vervolgens diende u een klacht in bij de politie. Die twee personen werden opgepakt en voor de rechtbank gebracht. De rechtbank liet deze personen echter terug vrij zonder dat u uw klacht had ingetrokken.

Jullie hoopten dat de situatie zou verbeteren, maar dit gebeurde niet, in tegendeel. Jullie besloten hierdoor te vertrekken. U verkocht vervolgens uw landbouwgerief en auto om uw reis te financieren en vroeg een visum aan bij het Turkse consulaat in Dohuk (KAR). Jullie verlieten Irak op 11 juli 2023 en reisden via Turkije naar Griekenland. Hier werd een verzoek om internationale bescherming van jullie geregistreerd op 10 september 2023. Er werd jullie een status van internationale bescherming toegekend op 18 september 2023. Jullie verlieten Griekenland echter daar de levensomstandigheden er slecht waren en jullie geen steun kregen. Met jullie Griekse documenten namen jullie het vliegtuig naar Nederland en kwamen vervolgens naar België. Hier kwamen jullie aan op 4 januari 2024 en dienden diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in. U geeft aan niet terug te kunnen naar Irak daar u de veiligheidssituatie vreest en als Yezidi te maken krijgt met discriminatie.

Ter staving van jullie verzoek leggen jullie volgende documenten neer: jullie paspoorten, nationaliteitsbewijzen, identiteitskaarten en deze van de kinderen, uw woonkaart, de geboorteaktes van de kinderen, jullie gezinssamenstelling en huwelijkscontract, twee schoolattesten van [R.] en [R.] in België, een medisch attest van Ranya, een bevestiging inzake materiële hulp door Fedasil en een attest waarin bevestigd wordt dat jullie tot de Yezidi-gemeenschap behoren.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Wat betreft uw verklaringen met betrekking tot uw mentale en fysieke gezondheidstoestand en ter staving van het argument dat deze u zou verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten, moet er immers op worden gewezen dat deze niet aantonen dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. U verklaarde dat u last heeft van migraine. Hiervoor werd u door een arts in het opvangcentrum doorverwezen voor verdere opvolging. U legt echter geen medische attesten voor hieromtrent.

Tijdens het persoonlijk onderhoud op 5 april 2024 werd u de vraag gesteld of u zich oké voelde om het gesprek te voeren, waarop u instemmend antwoordde (CGVS, p.3). Er werd u nog meegedeeld dat u zeker moest melden wanneer u zich niet goed zou voelen, en dat er altijd een pauze kon genomen worden. Verder werd u op het einde van het persoonlijk onderhoud gevraagd of u alles had kunnen vertellen en of u zich oké voelde tijdens het interview, waarop u instemmend antwoordde (CGVS, p.22-23). Tijdens het persoonlijk onderhoud werd door u of uw advocaat verder geen melding gemaakt van ongemakken. Ook het CGVS kon dergelijke noden niet vaststellen in uw hoofde tijdens het persoonlijk onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen en uit de documenten die u hebt neergelegd, blijkt dat u op 18 september 2023 internationale bescherming werd verleend door Griekenland. Een persoon die internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland, valt niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, tenzij hij aantoont dat hij zich niet meer kan beroepen op de internationale bescherming verleend door deze staat. In voorliggend geval, en rekening houdend met het geheel van de elementen die uw persoonlijke situatie en omstandigheden kenmerken, kan het Commissariaat-generaal aannemen dat de internationale bescherming die u in Griekenland verleend werd, niet effectief geacht kan worden. Bijgevolg valt u onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet en moet uw verzoek om internationale bescherming worden onderzocht ten opzichte van uw land van herkomst.

Het Commissariaat-generaal heeft hierbij ten volle rekening gehouden met de beslissing van de autoriteiten van Griekenland om u internationale bescherming toe te kennen. Het Commissariaat-generaal benadrukt echter dat het niet gebonden is door deze beslissing maar integendeel een eigen nieuw, individueel, volledig en actueel onderzoek van het verzoek om internationale bescherming dat u in België hebt ingediend moet uitvoeren.

Daarom heeft het Commissariaat-generaal de autoriteiten van Griekenland om de informatie verzocht die zij in bezit hebben en die heeft geleid tot de toekenning van uw internationale beschermingsstatus aldaar. Het Commissariaat-generaal heeft echter binnen een redelijke termijn geen (gunstig) antwoord op deze aanvraag ontvangen en heeft zijn analyse dus gebaseerd op de beschikbare elementen, waaruit blijkt dat uw verzoek ongegrond is.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen heeft aangebracht op basis waarvan ten aanzien van u kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, van de Vreemdelingenwet.

U geeft aan niet terug te kunnen naar Irak omdat u er de veiligheidssituatie vreest en u er als Yezidi te maken krijgt met discriminatie. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) meent echter dat u er niet in bent geslaagd deze vrees aannemelijk te maken doorheen het persoonlijk onderhoud.

Waar u in eerste instantie verwijst naar de veiligheidssituatie in Irak dient erop te worden gewezen dat het niet volstaat om algemeen te verwijzen naar de algemene situatie zonder in concreto aan te tonen welk risico u hiermee persoonlijk zou lopen bij terugkeer. Het CGVS verwijst, wat betreft de huidige veiligheidssituatie in Irak en meer specifiek in de provincie Ninewa vanwaar u afkomstig bent, naar onderstaande informatie en argumentatie (zie infra).

Verder vreest u in Irak vervolging als Yezidi en geeft u aan dat jullie te maken krijgen met discriminatie. U slaagt er echter niet in om desbetreffende elementen in concreto aan te tonen waardoor het CGVS niet kan oordelen dat er in uw geval een gegrond of zwaarwichtig risico op vervolging bestaat.

*Uit de beschikbare informatie (zie het **EUAA COI Report Iraq – Country Focus** van mei 2024, te raadplegen op het volgende adres: [Iraq - Country Focus](#), het **EUAA COI Report Iraq – Security Situation** van mei 2024, te raadplegen op het volgende adres [Iraq - Security Situation](#), de **UNHCR International Protection Considerations with regards to People Fleeing Iraq** van januari 2024, te raadplegen op het volgende adres: [International Protection Considerations with regard to People Fleeing the Republic of Iraq - Update I](#) en het **EUAA COI Report Iraq – Targeting of Individuals** van januari 2022, te raadplegen op het volgende adres: [Iraq Targeting of Individuals](#)) blijkt dat de situatie van de Yezidi's in Irak wisselt en dat het daarom noodzakelijk is de regio te bepalen waar u het meest waarschijnlijk zou wonen in geval van terugkeer naar Irak. In dit geval blijkt uit uw verklaringen dat u, in geval van terugkeer, wellicht zou terugkeren naar uw dorp Kandal (regio Mahad), gelegen in het district Shekhan van de provincie Ninewa (Mosul). Immers verbleef u hier, afgezien van een verblijf van 20 dagen in Zakho (provincie Dohuk, KAR), uw hele leven in Irak en heeft u er nog steeds familieleden wonen. Bijgevolg is het noodzakelijk het risico op vervolging te onderzoeken dat u zou lopen in geval van terugkeer naar de provincie Ninewa.*

Voor de komst van Daesh en zijn snelle uitbreiding over heel Irak woonde de Yezidi-gemeenschap in Centraal-Irak voornamelijk in de gebieden rond de berg Sinjar en in de vlakten ten oosten van Mosul, in de provincie Ninewa. Veel Yezidi's verlieten hun regio van herkomst toen de terreurgroep arriveerde, en zochten

toevlucht in het noorden, in de Koerdische Autonome Regio (KAR), of in het buitenland. In de KAR hebben de meeste Yezidi's zich gevestigd in kampen voor ontheemden. Vandaag zijn er nog steeds ongeveer 200.000 Yezidi's ontheemd in de KAR, en 70 % van hen woont in kampen waar de levensomstandigheden vaak moeilijk zijn. Vandaag wordt geschat dat ongeveer 20 % van de personen die ontheemd zijn door het conflict tegen Daesh, Yezidi's zijn.

Tijdens de bezetting door Daesh werd de Yezidi-gemeenschap in de provincie Ninewa blootgesteld aan vervolging die door de internationale gemeenschap werd erkend als genocide. Veel Yezidi's die niet vertrokken waren vóór de komst van Daesh, werden massaal geëxecuteerd, verkracht, gedwongen gerekruteerd voor gevechten of tot slavernij gebracht. Van anderen werd hun eigendom afgenomen door leden van Daesh of de moslimgemeenschap.

Ondanks de overwinning van de coalitie in Irak op Daesh in 2017, zijn er nog steeds uitdagingen en obstakels te overwinnen in de provincie Ninewa, en in het bijzonder in de regio Sinjar. Deze regio wordt gecontroleerd door verschillende gewapende groepen, waaronder een Yezidi-factie van de peshmerga's (Koerdische strijders) en andere gewapende groepen die gelieerd zijn aan de PKK en die beweren tot het Yezidi-geloof te behoren. In oktober 2020 werd het "Sinjar Agreement" goedgekeurd door de federale regering en de autoriteiten van de KAR om de administratieve en veiligheidsfragmentatie in de regio op te lossen. Dit akkoord werd echter nog niet in praktijk gebracht.

Leden van de Yezidi-gemeenschap getuigden over hun ontzetting over het gebrek aan praktische hulp voor de returnees en het gebrek aan hulp voor wie wil terugkeren. Hoewel het geweld tegen de Yezidi-gemeenschap sterk is afgenomen met het vertrek van Daesh, beweren sommige leden van de gemeenschap nog steeds te worden gediscrimineerd door leden van de Popular Mobilisation Forces (PMF). Toch heeft de centrale Iraakse overheid herhaaldelijk projecten opgestart die de terugkeer naar een normaal leven voor de Yezidi's in Irak moeten vergemakkelijken. In 2021 werd de Yezidi Survivor Law aangenomen met als doel compensatie te bieden aan de slachtoffers van de oorlog. Hoewel er obstakels zijn bij de uitvoering van de wettelijk bepaalde maatregelen, werden de eerste herstelbetalingen in maart 2023 uitgekeerd. Evenzo nam de Iraakse ministerraad in december 2022 een decreet aan dat de Yezidi's de eigendom van hun woningen garandeert.

In april 2023 lanceerde de Iraakse eerste minister een wederopbouwcampagne in Sinjar en kende aan het project een bedrag van 35,5 miljoen euro toe. In mei 2023 kon worden vastgesteld dat er wederopbouwprogramma's aan de gang waren in veel gebieden in de districten Sinjar, Al-Baaj in de provincie Ninewa en in het district Khanaqin in de provincie Diyala, allemaal gebieden die eerder door Daesh waren bezet. In januari 2024 gaf het Iraakse ministerie van Financiën een derde reeks wederopbouwobligaties uit met een geschatte waarde van 1,4 miljard US-dollar. In de gebieden die betwist worden door de KAR en de centrale overheid, worden wederopbouwinitiatieven geblokkeerd.

Volgens de hierboven vermelde bronnen was de terreurgroep Daesh de belangrijkste actor in de vervolging van de Yezidi-gemeenschap in Irak. Met de recente opeenvolgende militaire overwinningen tegen de groep is zijn greep op het grondgebied en de Yezidi-gemeenschap echter sterk verminderd. Als gevolg daarvan is het risico op vervolging voor Yezidi's sterk verminderd.

In het kader van de beoordeling van het risico op vervolging in geval van terugkeer van een Yezidi naar Irak wijst het EUAA er in haar meest recente aanbevelingen op dat rekening moet worden gehouden met verschillende risicofactoren, waaronder de regio van herkomst, het geslacht en de perceptie van de familie/gemeenschap, het bezit van documenten en alle andere specifieke kenmerken eigen aan de persoon (zie het **EUAA COI Report Iraq – Country Guidance** van november 2024, te raadplegen op het volgende adres: <https://euaa.europa.eu/country-guidance-iraq-2024>). In dezelfde aanbevelingen komt het EUAA tot de conclusie dat er geen sprake is van systematische vervolging van de Yezidi's in Irak en dat het daarom noodzakelijk is dat elke Yezidi een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève bewijst. Ten slotte beveelt het UNHCR nergens in zijn rapport van januari 2024 aan, de hoedanigheid van vluchteling aan een lid van een religieuze minderheid te erkennen louter op basis van het feit dat hij tot die minderheid behoort, en dringt het aan op de noodzaak om persoonlijke omstandigheden aan te tonen.

Het is echter noodzakelijk vast te stellen dat uw verklaringen niet aan deze voorwaarde voldoen. Behalve de veiligheidssituatie (zie infra) verwijst u naar discriminatie waarmee jullie te maken krijgen als Yezidi (CGVS, p.15). Deze beweerde discriminatie is echter allerm minst zwaarwichtig genoeg om te spreken van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève. Gevraagd naar concrete voorbeelden van deze discriminatie verwijst u naar drie situaties.

Ten eerste zouden jullie bij overheidsinstellingen geen aandacht krijgen als Yezidi en zouden ze jullie niet direct willen helpen (CGVS, p.15-16). U werd echter geconfronteerd met het feit dat de behandeling anders

kan zijn, maar de uitkomst wel dezelfde blijkt, daar u wel degelijk een paspoort kon aanvragen (CGVS, p.16). Hierop repliceerde u dat u dit niet in Mosul (Ninewa) ging aanvragen, maar in Dohuk (KAR). Wat dan concreet het probleem in Mosul was, is niet duidelijk aangezien u geen gewag maakt van enig probleem, laat staan van enige discriminatie, in Dohuk. Zo was u wel degelijk in staat om verschillende documenten te laten opstellen bij de overheid, kon u ook een klacht indienen bij het politiebureau, etc. Er werd u meermaals gevraagd om gedetailleerde voorbeelden te geven inzake de discriminatie die u ervaren zou hebben, maar u liet na dit in concreto te staven. Deze door u voorgehouden discriminatie vanwege overheidsinstellingen is dan ook allerm minst concreet en/of aangetoond te noemen. Op basis hiervan kan geenszins gesproken worden van een daadwerkelijke vervolging in uw hoofde.

Ten tweede haalde u aan dat jullie niet goed behandeld werden toen jullie met jullie dochter Ranya naar het ziekenhuis gingen (CGVS, p.15). Zo gaven ze jullie direct een voorschrift, namen jullie niet serieus en lieten jullie gaan. U laat echter na om enige bewijsstukken voor te leggen van dat doktersbezoek in het ziekenhuis, waardoor uw verklaringen louter blote beweringen betreffen. Het CGVS kan dan ook geenszins nagaan of jullie effectief louter met medicatie - en dit bovendien een onterechte of onvoldoende behandeling zou zijn geweest en weggestuurd werden zonder enig noodzakelijk onderzoek. U antwoordde dat de dokter niets specifiek gezegd had en jullie gewoon wilde buitensmijten. Hierna werd u geconfronteerd met het feit dat de arts toch wel iets moet gezegd hebben, anders zou hij toch geen onderzoek doen, waarna u bleef herhalen dat ze jullie niet genoeg aandacht gaven. Wederom slaagt u er niet in om deze situatie in detail te vertellen wanneer u meermaals om meer informatie wordt gevraagd. Het niet doorleefde karakter van uw verklaringen relativeert de ernst van deze vermeende discriminatie ten zeerste. Ook werd u de vraag gesteld of jullie nog naar een andere dokter gingen indien jullie van mening waren dat jullie onvoldoende werden geholpen, waarop u antwoordde dat jullie gewoon naar een ziekenhuis gingen (CGVS, p.16). Indien uw dochter echter na die ene keer niet de adequate behandeling of onderzoeken kreeg, doet het bevreemdend aan dat jullie niet nogmaals naar een dokter of het ziekenhuis gingen om verdere opvolging te vragen. Daarenboven is niet duidelijk noch aangetoond dat de door de arts en/of het ziekenhuis voorgeschreven/gegeven medicatie of behandeling ontoereikend zou zijn geweest en/of dat jullie dochter hierdoor een ernstig medisch risico zou hebben gelopen dat in andere omstandigheden wel tot andere medische resultaten zou hebben geleid.

Ten derde haalde u aan dat u als boer recht heeft op het verkrijgen van pesticiden via de overheid (CGVS, p.17). Toen u naar daar ging, wilden ze u deze niet geven. Echter, er kunnen diverse redenen zijn waarom bepaalde pesticiden op dat moment door de overheid niet werden gegeven/ konden worden gegeven. Ook kwamen mensen vee loslaten op uw velden waardoor deze vernield geraakten. Op een keer jaagde u het vee van twee mannen weg, waarna zij u aanvielen. Er moet worden opgemerkt dat deze situaties echter opnieuw niet kunnen worden aangemerkt als een dusdanig onmenselijke of vernederde behandeling dat er sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde. Er kan op basis hiervan geenszins worden gesproken van een systematische en zwaarwichtige discriminatie omwille van het feit dat jullie Yezidi zijn. Voorts haalde u ook nog aan dat indien jullie een klacht gingen indienen, deze niet opgevolgd werd. Echter werden eerder de twee personen die u aanvielen wel degelijk opgepakt en spande u een zaak tegen hen aan bij de rechtbank. Waar deze personen na drie of vier dagen vrijgelaten zouden geweest zijn zonder dat u uw klacht introk, tevens een blote bewering daar u geenszins enig document kon voorleggen inzake uw klacht of deze rechtszaak, kan het CGVS geen discriminatie op basis van uw etniciteit en religie vaststellen. Zo kan er evengoed geen bewijs geweest zijn tegen deze mannen, waarna de rechtbank niet anders kon dan hen vrijlaten. Bijgevolg slaagt u er niet in om aan te tonen dat jullie klacht(en) moedwillig niet goed opgevolgd werden, noch dat er een zware vorm van discriminatie bij te pas kwam.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat jullie tot 2023 verder in de regio bleven wonen, hetgeen andermaal een negatieve indicatie betreft ten aanzien van de opgeworpen discriminatie en vrees. Indien deze immers dermate zwaarwichtig zou geweest zijn dat jullie voor jullie leven vreesden, is het niet onlogisch te verwachten dat jullie veel sneller naar een andere regio in Irak, bijvoorbeeld de KAR, zouden zijn vertrokken. Dat jullie echter nog al die jaren zonder grote problemen aldaar jullie leven konden verder zetten, doet afbreuk aan de ernst van deze door u aangehaalde discriminatie. Een 'gevoel' dat jullie niet welkom waren (CGVS, p.15), is daarbij allerm minst voldoende om te oordelen dat jullie ook daadwerkelijk een nood aan internationale bescherming hebben. Dit 'gevoel' dient te worden ondersteund door daadwerkelijke, concrete en ernstige incidenten wat in casu niet het geval is.

Waar uw echtgenote nog aanhaalde dat vooral de vrouwen er vrezden voor hun leven, voor hun eer en hun veiligheid (notities CGVS echtgenote, p.13), dient aangestipt te worden dat dit opnieuw een loutere verwijzing betreft naar de algemene situatie van vrouwen en hun veiligheid. Uw echtgenote en dochters maakten immers nooit persoonlijk iets mee. Nogmaals gevraagd of er zich, behalve de algemene situatie van angst en onveiligheid, persoonlijke zaken tegenover haar en/of de dochters hebben voorgedaan, antwoordde uw vrouw van niet. Het volstaat echter niet om algemeen te verwijzen naar de veiligheidssituatie van vrouwen zonder in concreto aan te tonen welk risico zij hiermee persoonlijk zou lopen bij terugkeer.

Wat betreft de situatie van Ranya, namelijk het gegeven dat zij een ontwikkelingsachterstand heeft, en waarvan u stelde dat zij hoopte om hier een betere behandeling voor haar te vinden (notities CGVS echtgenote, p.13), dient nog opgemerkt te worden dat die situatie, in casu haar tragere ontwikkeling, geen verband houden met criteria van de Vluchtelingenconventie. Het laat jullie vrij om beroep te doen op de hieromtrent geëigende procedures, zoals oa. kan u zich voor de beoordeling van medische elementen richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging van verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer er mee belast is om de toegankelijkheid van medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

De documenten die jullie voorlegden ter staving van jullie verzoek kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Jullie paspoorten, nationaliteitsbewijzen, identiteitskaarten, gezinssamenstelling, huwelijkscontract, uw woonkaart en de geboorteaktes van de kinderen staven louter jullie nationaliteit en identiteit, hetgeen hier niet betwist wordt. Deze documenten staven echter geenszins een vrees voor vervolging in jullie hoofde. Het attest waarin bevestigd wordt dat jullie tot de Yezidi gemeenschap behoren - een gegeven dat hier evenmin ter discussie staat - staft dit evenmin. Jullie etniciteit en religie worden niet in twijfel getrokken, echter is er geen sprake van systematisch vervolging van Yezidi's in Irak en moeten jullie deze vrees voor vervolging in concreto aantonen. De twee schoolattesten van jullie kinderen Raji en Rijwan in België en het attest omtrent materiële hulp van Fedasil zeggen opnieuw niets over jullie situatie in Irak en vermeende problemen bij terugkeer. Tenslotte legden jullie nog een medisch attest neer betreffende jullie dochter Ranya. Ook dit staft op geen enkele manier de beweerde discriminatie vanwege jullie Yezidi-zijn, noch enige vrees inzake de veiligheidssituatie in Irak. Zoals supra besproken houdt haar ontwikkelingsachterstand geen verband met de Vluchtelingenconventie en dienen andere procedures hiervoor geraadpleegd te worden.

Tot slot, naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR international protection considerations with regard to people fleeing the Republic of Iraq** van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countrypos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org>) en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq** van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraqjune-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient te worden beoordeeld. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet te worden onderzocht, dit in het licht van enerzijds de door de verzoeker verstrekte bewijselementen en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst erop dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van een situatie van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet worden gehouden met de volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methoden en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers de provincie ontvluchten als gevolg van het gewapende conflict.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in eerste instantie bij de beoordeling van de individuele nood aan

bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds 2013 grotendeels wordt bepaald door de opkomst van Islamitische Staat (IS) en de strijd daartegen, en sinds de zomer van 2020 tevens door het conflict tussen de Turkse strijdkrachten en verschillende gewapende groeperingen (zoals de PKK) in het noorden van het land (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**, beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security Situation van mei 2024**, beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20240523.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>). Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact hiervan in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak.

Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld.

Deze regio omvat negen districten: Mosul, Tel Kayf, Sheikhan, Akre, Tel Afar, Sinjar, Ba'aj, al-Hatra en Hamdaniya. In 2022 werd de bevolking van de provincie geschat op 4.133.536 inwoners.

Ondanks de overwegend soennitisch-Arabisch-bevolking is de provincie Ninewa een van de meest etnisch diverse provincies in Irak. De controle over de provincie is verdeeld onder verschillende actoren en komt overeen met de officiële grenzen. Officieel valt de provincie onder het gezag van de Iraakse centrale overheid. De districten Akre en Sheikhan worden echter gecontroleerd door de Kurdistan Regional Government (KRG), dewelke ook de facto controle uitoefent over sommige delen van de districten Tal Afar, Tel Kayf en Hamdanyah. Naast de Iraqi Security Forces (ISF), de milities van de Popular Mobilisation Forces (PMF), de Yekîneyên Berxwedana Sengalê (YBS/Yezidi Sinjar Resistance Units) en de Koerdische peshmerga, zijn er ook tal van andere lokale milities, al dan niet autonoom, actief in de regio die vaak slechts kleine delen ervan controleren. In oktober 2020 bereikten de Iraakse centrale overheid en de KRG een overeenkomst over gezamenlijk bestuur van het district Sinjar. Het "Sinjar Agreement" is bedoeld om het veiligheids- en bestuursvacuüm op te vullen dat was ontstaan in de nasleep van de heerschappij van IS, om gewapende groeperingen (zoals de PKK en de PMF) op te roepen om de regio te verlaten, en om de terugkeer van de Yezidi bevolking te bevorderen. Tot nu toe werd de overeenkomst slechts gedeeltelijk uitgevoerd en wordt ze verworpen door de groepen die de regio de facto controleren, namelijk de PMF en de YBS. Bijgevolg blijft de situatie in het district Sinjar gespannen. Er is nog altijd een veiligheids- en bestuursvacuüm en de milities van de PMF zijn uitgegroeid tot een economische en politieke macht. Ten slotte is er een aanzienlijke versnippering onder de veiligheidsactoren.

IS is nog altijd aanwezig in de provincie maar heeft zijn aanvallen op het grondgebied verminderd en gebruikt het in plaats daarvan eerder als logistiek centrum voor de andere provincies waar de groep nog steeds actief is. De organisatie opereert voornamelijk vanuit landelijke en afgelegen gebieden waar de verschillende veiligheidsactoren weinig of geen invloed hebben. De aanvallen nemen de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen of hinderlagen waarbij gebruik wordt gemaakt van geïmproviseerde bommen (IED's) en lichte wapens tegens de ISF en de PMF waarbij soms ook burgers geraakt worden. Naast luchtaanvallen door de Iraakse luchtmacht en de internationale coalitie op mogelijke schuilplaatsen van IS voerden de PMF en ISF grondoperaties uit tegen de terroristische organisatie. IS voerde ook aanvallen uit op ISF, PMF en burgers. Enkele jaren geleden begonnen de Iraakse autoriteiten muren op te richten aan de grens tussen Irak en Syrië om de bewegingsvrijheid van IS te beperken. Sindsdien werden verschillende van dergelijke muren opgetrokken.

Tussen 1 februari 2023 en 31 maart 2024 vonden verschillende incidenten met burgerslachtoffers plaats die werden toegeschreven aan personen die handelden in het kader van stammengeschillen of waarvan de daders onbekend blijven.

In dezelfde periode voerden de Turkse strijdkrachten luchtaanvallen uit op het grondgebied van de provincie, meer bepaald in de districten Akre en Sinjar. De doelwitten van deze aanvallen waren leden van de PMF, de YBS, aan de PKK gelieerde groepen en leden van de veiligheidstroepen van de KRG die op het grondgebied van de provincie aanwezig waren.

In de hele provincie doen zich veiligheidsincidenten voor, al vond de overgrote meerderheid plaats in het district Akre. In de periode van 1 februari 2023 tot en met 31 maart 2024 bleef het totale aantal

veiligheidsincidenten relatief laag. Het aantal incidenten waarbij burgerslachtoffers vielen, en het aantal burgerslachtoffers bleef eveneens laag.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2023 1.123.663 ontheemden (IDP's). IOM maakt ook melding van bijna 4,9 miljoen ontheemde Iraakse burgers die ondertussen zijn teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Met betrekking tot de provincie Ninewa schat IOM dat er heden 1.960.734 miljoen mensen naar de provincie zijn teruggekeerd. Dit cijfer komt overeen met meer dan 75 % van de totale ontheemde bevolking. 627.719 personen uit de provincie Ninewa zijn echter nog ontheemd, wat het hoogste aantal IDP's van alle Iraakse provincies is. Het percentage terugkeerders verschilt bovendien van district tot district. Afgezien van duurzame relocatie zijn er verschillende redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeren. Gebrek aan werkgelegenheid, basisdiensten en huisvesting, een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst of een verandering in de etnisch-religieuze samenstelling van de bevolking, het ontbreken van verzoeningsinitiatieven om mogelijke represailles te voorkomen, en het ontbreken van de nodige documenten worden vermeld als redenen om niet terug te keren.

In de EUAA Guidance Note wordt aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie kan worden geconcludeerd dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 15c van de (herschikte) Kwalificatieverrichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Irak, in het bijzonder in de provincie Ninewa, sinds de publicatie van de EUAA Guidance Note in juni 2022 zodanig is veranderd dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die naar Irak terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. tg. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa complex, problematisch en ernstig is en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Indien een Iraakse verzoeker uit de provincie Ninewa wegens zijn specifiek profiel bescherming nodig heeft, wordt die bescherming dan ook verleend. Gelet op de voorgaande vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie, dient evenwel te worden vastgesteld dat er in de provincie Ninewa actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u, louter door uw aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van uw leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Ninewa in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Ninewa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Ninewa. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. U bent een persoon die verkeert in een goede lichamelijke en geestelijke gezondheid, of levert geen bewijs van het tegendeel. U woonde zelf reeds uw hele leven in de provincie Ninewa tot aan uw vertrek in 2023. U ging hier naar school tot het vijfde leerjaar en werkte er altijd als landbouwer (CGVS, p.7-8). Tevens heeft u nog steeds familieleden die in uw geboorteregio verblijven en staat u in contact met hen (CGVS, p.12). Dat u daarenboven een Yzidi bent, is een element dat hierboven, in het licht van de actuele situatie voor Yezidi's, ruimschoots werd besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoekster luidt als volgt:

U, [J.K.H.A.S.] (°[...]), verklaart over de Iraakse nationaliteit te beschikken. U bent en Yezidi en afkomstig van het dorp Shehka, gelegen in het district Al-Kush van de provincie Ninewa. Gedurende zo'n één of twee jaar ging u naar school en vervolgens was u altijd huisvrouw. Op 6 oktober 2005 huwde u met [E.M.A.] (O.V. [...], CG [...]) en ging u bij uw echtgenoot wonen in het dorp Kandal, gelegen in het district Shekhan van de provincie Ninewa.

Toen in 2014 Daesh de regio binnenviel, vluchtte u samen met uw man en kinderen uit het dorp. Jullie reisden via de bergen naar de stad Zakho in de Koerdische Autonome Regio (KAR). Na een verblijf van zo'n 20 dagen in Zakho stabiliseerde de situatie in jullie regio waardoor jullie terugkeerden naar jullie dorp Kandal.

Er deden zich geen verdere incidenten meer voor, maar jullie bleven er in angst leven voor nieuwe ontwikkelingen inzake het conflict met Daesh. Verder kenden jullie als Yezidi's veel discriminatie. Jullie kregen in vergelijking met de moslims een slechtere behandeling. Zo kreeg uw dochter [R.] niet de nodige medische zorg en werd ze vanuit het ziekenhuis snel naar huis gestuurd met een voorschrift voor medicatie die niet werkte. Daarnaast kreeg uw man geen pesticiden voor zijn velden terwijl hij daar recht op had. Eveneens lieten twee personen vee op zijn velden grazen, waardoor zijn gewassen kapot gingen. Toen hij hun vee probeerde te verjagen, ontstond er een ruzie. Hij kon de ene persoon tegenhouden, maar de andere sloeg hem. Dit is nog steeds zichtbaar aan zijn oor. Vervolgens diende hij een klacht in bij de politie. Die twee personen werden opgepakt en voor de rechtbank gebracht. De rechtbank liet deze personen echter terug vrij zonder dat hij zijn klacht had ingetrokken.

Jullie hoopten dat de situatie zou verbeteren, maar dit gebeurde niet, integendeel. Jullie besloten daarom te vertrekken. Uw man verkocht vervolgens zijn landbouwgerief en auto om jullie reis te financieren en vroeg een visum aan bij het Turkse consulaat in Dohuk (KAR). Jullie verlieten Irak op 11 juli 2023 en reisden via Turkije naar Griekenland. Hier werd een verzoek om internationale bescherming van jullie geregistreerd op 10 september 2023. Er werd jullie een status van internationale bescherming toegekend op 18 september 2023. Jullie verlieten Griekenland echter omdat de levensomstandigheden er slecht waren en jullie geen steun kregen. Met jullie Griekse documenten namen jullie het vliegtuig naar Nederland en kwamen vervolgens naar België. Hier kwamen jullie aan op 4 januari 2024 en dienden diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.

U geeft aan niet terug te kunnen naar Irak daar u de veiligheidssituatie vreest en als Yezidi(-vrouw) te maken krijgt met discriminatie.

Ter staving van jullie verzoek leggen jullie volgende documenten neer: jullie paspoorten, nationaliteitsbewijzen, identiteitskaarten en deze van de kinderen, uw man zijn woonkaart, de geboorteaktes van de kinderen, jullie gezinssamenstelling en huwelijkscontract, twee schoolattesten van [R.] en [R.] in België, een medisch attest van [R.], een bevestiging inzake materiële hulp door Fedasil en een attest waarin bevestigd wordt dat jullie tot de Yezidi-gemeenschap behoren.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen en uit de documenten die u hebt neergelegd, blijkt dat u op 18 september 2023 internationale bescherming werd verleend door Griekenland. Een persoon die internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland, valt niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, tenzij hij aantoon dat hij zich niet meer kan beroepen op de internationale bescherming verleend door deze staat. In voorliggend geval, en rekening houdend met het geheel van de elementen die uw persoonlijke situatie en omstandigheden kenmerken, kan het Commissariaat-generaal aannemen dat de internationale bescherming

die u in Griekenland verleend werd, niet effectief geacht kan worden. Bijgevolg valt u onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet en moet uw verzoek om internationale bescherming worden onderzocht ten opzichte van uw land van herkomst.

Het Commissariaat-generaal heeft hierbij ten volle rekening gehouden met de beslissing van de autoriteiten van Griekenland om u internationale bescherming toe te kennen. Het Commissariaat-generaal benadrukt echter dat het niet gebonden is door deze beslissing maar integendeel een eigen nieuw, individueel, volledig en actueel onderzoek van het verzoek om internationale bescherming dat u in België hebt ingediend moet uitvoeren.

Daarom heeft het Commissariaat-generaal de autoriteiten van Griekenland om de informatie verzocht die zij in bezit hebben en die heeft geleid tot de toekenning van uw internationale beschermingsstatus aldaar. Het Commissariaat-generaal heeft echter binnen een redelijke termijn geen (gunstig) antwoord op deze aanvraag ontvangen en heeft zijn analyse dus gebaseerd op de beschikbare elementen, waaruit blijkt dat uw verzoek ongegrond is.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen heeft aangebracht op basis waarvan ten aanzien van u kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 §2 van de Vreemdelingenwet.

Er dient te worden opgemerkt dat u zich, voor wat betreft de feiten die zich in Irak zouden hebben voorgedaan, integraal steunt op dezelfde motieven als deze aangehaald door uw man [E.M.A.] (O.V. [...], CG [...]). Echter, in hoofde van uw echtgenoot werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Aangezien u zich, wat deze feiten betreft, beperkt tot een verwijzing naar de verklaringen zoals uiteengezet door uw man, kan ook in uw hoofde niet besloten worden tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming in België. Dienaangaande kan dan ook volstaan met een verwijzing naar de uitgebreide motivering zoals weergegeven in de beslissing genomen in hoofde van uw man. Deze beslissing luidt als volgt:

[Idem motieven eerste bestreden beslissing]

Tot slot, naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR international protection considerations with regard to people fleeing the Republic of Iraq** van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countrypos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org>) en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq** van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraqjune-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient te worden beoordeeld. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet te worden onderzocht, dit in het licht van enerzijds de door de verzoeker verstrekte bewijselementen en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst erop dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van een situatie van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet worden gehouden met de volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methoden en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch

verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers de provincie ontvluchten als gevolg van het gewapende conflict.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in eerste instantie bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds 2013 grotendeels wordt bepaald door de opkomst van Islamitische Staat (IS) en de strijd daartegen, en sinds de zomer van 2020 tevens door het conflict tussen de Turkse strijdkrachten en verschillende gewapende groeperingen (zoals de PKK) in het noorden van het land (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**, beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security Situation van mei 2024**, beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20240523.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>). Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact hiervan in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak.

Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld.

Deze regio omvat negen districten: Mosul, Tel Kayf, Sheikhan, Akre, Tel Afar, Sinjar, Ba'aj, al-Hatra en Hamdaniya. In 2022 werd de bevolking van de provincie geschat op 4.133.536 inwoners.

Ondanks de overwegend soennitisch-Arabische bevolking is de provincie Ninewa een van de meest etnisch diverse provincies in Irak. De controle over de provincie is verdeeld onder verschillende actoren en komt niet overeen met de officiële grenzen. Officieel valt de provincie onder het gezag van de Iraakse centrale overheid. De districten Akre en Sheikhan worden echter gecontroleerd door de Kurdistan Regional Government (KRG), dewelke ook de facto controle uitoefent over sommige delen van de districten Tal Afar, Tel Kayf en Hamdanyah. Naast de Iraqi Security Forces (ISF), de milities van de Popular Mobilisation Forces (PMF), de Yekîneyên Berxwedana Sengalê (YBS/Yesidi Sinjar Resistance Units) en de Koerdische peshmerga, zijn er ook tal van andere lokale milities, al dan niet autonoom, actief in de regio die vaak slechts kleine delen ervan controleren. In oktober 2020 bereikten de Iraakse centrale overheid en de KRG een overeenkomst over gezamenlijk bestuur van het district Sinjar. Het "Sinjar Agreement" is bedoeld om het veiligheids- en bestuursvacuüm op te vullen dat was ontstaan in de nasleep van de heerschappij van IS, om gewapende groeperingen (zoals de PKK en de PMF) op te roepen om de regio te verlaten, en om de terugkeer van de Yezidi bevolking te bevorderen. Tot nu toe werd de overeenkomst slechts gedeeltelijk uitgevoerd en wordt ze verworpen door de groepen die de regio de facto controleren, namelijk de PMF en de YBS. Bijgevolg blijft de situatie in het district Sinjar gespannen. Er is nog altijd een veiligheids- en bestuursvacuüm en de milities van de PMF zijn uitgegroeid tot een economische en politieke macht. Ten slotte is er een aanzienlijke versnippering onder de veiligheidsactoren.

IS is nog altijd aanwezig in de provincie maar heeft zijn aanvallen op het grondgebied verminderd en gebruikt het in plaats daarvan eerder als logistiek centrum voor de andere provincies waar de groep nog steeds actief is. De organisatie opereert voornamelijk vanuit landelijke en afgelegen gebieden waar de verschillende veiligheidsactoren weinig of geen invloed hebben. De aanvallen nemen de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen of hinderlagen waarbij gebruik wordt gemaakt van geïmproviseerde bommen (IED's) en lichte wapens tegens de ISF en de PMF waarbij soms ook burgers geraakt worden. Naast luchtaanvallen door de Iraakse luchtmacht en de internationale coalitie op mogelijke schuilplaatsen van IS voerden de PMF en ISF grondoperaties uit tegen de terroristische organisatie. IS voerde ook aanvallen uit op ISF, PMF en burgers. Enkele jaren geleden begonnen de Iraakse autoriteiten muren op te richten aan de grens tussen Irak en Syrië om de bewegingsvrijheid van IS te beperken. Sindsdien werden verschillende van dergelijke muren opgetrokken.

Tussen 1 februari 2023 en 31 maart 2024 vonden verschillende incidenten met burgerslachtoffers plaats die werden toegeschreven aan personen die handelden in het kader van stammengeschillen of waarvan de daders onbekend blijven.

In dezelfde periode voerden de Turkse strijdkrachten luchtaanvallen uit op het grondgebied van de provincie, meer bepaald in de districten Akre en Sinjar. De doelwitten van deze aanvallen waren leden van de PMF, de YBS, aan de PKK gelieerde groepen en leden van de veiligheidstroepen van de KRG die op het grondgebied van de provincie aanwezig waren.

In de hele provincie doen zich veiligheidsincidenten voor, al vond de overgrote meerderheid plaats in het district Akre. In de periode van 1 februari 2023 tot en met 31 maart 2024 bleef het totale aantal veiligheidsincidenten relatief laag. Het aantal incidenten waarbij burgerslachtoffers vielen, en het aantal burgerslachtoffers bleef eveneens laag.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2023 1.123.663 ontheemden (IDP's). IOM maakt ook melding van bijna 4,9 miljoen ontheemde Iraakse burgers die ondertussen zijn teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Met betrekking tot de provincie Ninewa schat IOM dat er heden 1.960.734 miljoen mensen naar de provincie zijn teruggekeerd. Dit cijfer komt overeen met meer dan 75 % van de totale ontheemde bevolking. 627.719 personen uit de provincie Ninewa zijn echter nog ontheemd, wat het hoogste aantal IDP's van alle Iraakse provincies is. Het percentage terugkeerders verschilt bovendien van district tot district. Afgezien van duurzame relocatie zijn er verschillende redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeren. Gebrek aan werkgelegenheid, basisdiensten en huisvesting, een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst of een verandering in de etnisch-religieuze samenstelling van de bevolking, het ontbreken van verzoeningsinitiatieven om mogelijke represailles te voorkomen, en het ontbreken van de nodige documenten worden vermeld als redenen om niet terug te keren.

In de EUAA Guidance Note wordt aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie kan worden geconcludeerd dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 15c van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de commissarisgeneraal tot de conclusie gekomen dat niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Irak, in het bijzonder in de provincie Ninewa, sinds de publicatie van de EUAA Guidance Note in juni 2022 zodanig is veranderd dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die naar Irak terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. tg. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa complex, problematisch en ernstig is en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Indien een Iraakse verzoeker uit de provincie Ninewa wegens zijn specifiek profiel bescherming nodig heeft, wordt die bescherming dan ook verleend. Gelet op de voorgaande vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie, dient evenwel te worden vastgesteld dat er in de provincie Ninewa actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u, louter door uw aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van uw leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Ninewa in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Ninewa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Ninewa. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. U bent een persoon die verkeert in een goede lichamelijke en geestelijke gezondheid, of levert geen bewijs van het tegendeel. U woonde zelf reeds uw hele leven in de provincie Ninewa tot aan uw vertrek in 2023. U

ging hier kort naar school en werkte er altijd als huisvrouw (CGVS, p.8). Tevens heeft u nog steeds familieleden die in uw geboorteregio verblijven en staat u in contact met hen (CGVS, p.11-12).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoekers voeren in een eerste middel de schending aan van de bewijslast, van de artikelen 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 4 van richtlijn 2011/95/EU en van artikel 13, lid 1, van richtlijn 2013/32/EU.

Verzoekers wijzen erop dat zij de vluchtelingenstatus verkregen hebben in Griekenland, verwijzen naar het arrest C-753-22 van het Hof van Justitie van de Europese Unie en menen dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening gehouden heeft met het feit dat een andere EU-lidstaat hen de internationale bescherming reeds verleend heeft. De commissaris-generaal heeft het Griekse asiëldossier niet kunnen bekomen waardoor er volgens hen niet nagegaan kon worden op basis waarvan de Griekse autoriteiten hen de internationale bescherming verleend hebben en welke weerslag deze elementen konden hebben op de beoordeling en weigeringsmotieven. Zij verwijten de commissaris-generaal niet overgegaan te zijn tot een globale, zorgvuldige beoordeling van hun individuele omstandigheden.

In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, § 2, 48/4, 48/5, 49/3 en 62 van de Vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij betogen dat zij afkomstig zijn van uit een regio, met name Kandal gelegen in de provincie Ninewa, waar de religieuze minderheidsgroep Yezidi's vervolgd worden. Zij verwijzen hiervoor naar een rapport gepubliceerd door Access Accountability en Crimes Against Kurds op 17.10.2022 met als titel *The New Ethnic Cleansing of the Disputed Territories*, Verder wijzen ze op de ineffectieve bescherming door de Iraakse overheid en stellen dat vele leden van de Koerdische en Jezidische minderheid hun thuisdorp ontvlucht hebben omwille van de erbarmelijke en discriminerende levensomstandigheden. Zij kaarten aan dat er ook landbouwgronden van Koerden afgenomen en ingenomen werden door Arabische bezitters. Verzoekers benadrukken dat ook zij hiermee geconfronteerd werden en stippen aan dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaard heeft dat mensen vee loslieten op zijn gronden die vervolgens zijn gewassen vernielden. Toen hij dit trachtte tegen te gaan, zou verzoeker zijn aangevallen met zware verwondingen tot gevolg. Hoewel hij nadien klacht neerlegde bij de lokale politieautoriteiten, zouden die geen actie ondernomen hebben en de mannen onmiddellijk hebben laten gaan. Zij voegen toe dat het Iraakse regime er alles aan doet om de Koerdische cultuur in de betwiste gebieden uit te wissen. Zij verwijten de commissaris-generaal die praktijken van de Iraakse overheid ten aanzien van Jezidi's in de betwiste gebieden in Noord-Irak niet op een gedegen en correcte wijze onderzocht te hebben. Uit het eerder vernoemd rapport van 17.10.2022 blijkt volgens hen nog dat er geen maatregelen genomen worden om die etnische zuivering tegen te gaan. Er is volgens hen sprake van een zwaarwichtige en systematische discriminatie. Vervolgens verwijzen ze naar het *de Country Guidance* van november 2024 van EUAA waaruit volgens hen blijkt dat bepaalde daden waaraan de Jezidi's in Irak worden blootgesteld, omwille van hun ernstige aard, beschouwd moeten worden als daden van vervolging tegen de Jezidische gemeenschap. Zij lichten nog toe dat EUAA daarbij verduidelijkt dat de ernst en de frequentie van de daden bij die beoordeling mee in rekening moeten worden genomen. Het risico op vervolging dient daarbij ook beoordeeld te worden rekening houdend met de plaats waaruit ze afkomstig zijn, met name uit de gebieden die betwist worden tussen Koerdistan en de centrale overheid. Zij herhalen dat verzoeker het slachtoffer werd van een brutale aanval door Arabische bezitters nadat zij vee op zijn grond lieten grazen en hij zich hiertegen verzette en stippen aan dat zij geen toegang tot medische hulp krijgen, in het bijzonder voor hun dochter die lijdt aan een ontwikkelingsstoornis.

Verzoekers vervolgen dat hun dochter R. aan een ontwikkelingsstoornis lijdt waardoor zij een ontwikkelingsachterstand heeft. Ze leggen uit dat R. negen jaar oud is, maar dat ze de ontwikkeling van een tweejarige heeft. Ze voeren aan dat toen ze nood hadden aan medische hulp voor hun dochter, ze niet werden ontvangen door een dokter, maar hen, zonder enig onderzoek, snel-snel een voorschrift in de handen gestoken werd dat uiteraard niet hielp tegen de kwalen waaraan ze lijdt. Ze stellen dat ze nooit medische hulp aangeboden kregen, terwijl dit noodzakelijk is om hun dochter op een menswaardige wijze te laten

leven. Als gevolg van de discriminatie die verzoekers voor hun dochter ervaren met betrekking tot de toegang tot de gezondheidszorg zal er zich volgens hen, bij terugkeer naar Irak, een schending voordoen van artikel 3 van het EVRM. De discriminatoire behandeling van hun dochter, die aldus op geen enkele wijze toegang heeft tot medische gezondheidszorg in Irak, zal er volgens hen voor zorgen dat zij, gelet op haar handicap, moet opgroeien in omstandigheden die enkel kunnen worden gekenmerkt als vernederend en mensenwaardig. Gelet op de feiten die ze hebben doorstaan in Irak alsook gelet op de reeds aangehaalde landeninformatie moet volgens hen besloten worden dat ze in Irak, omwille van hun etnische en religieuze kenmerken als Jezidische Koerden, worden beschouwd als tweedehandsburgers. Daarbij worden hen middelen ontzegd die hen in staat zouden moeten stellen om een menswaardig leven te leiden, alsook wordt er een inbreuk gemaakt op hun fundamentele rechten.

Vervolgens gaan verzoekers in op de veiligheidssituatie en voeren zij aan dat ze afkomstig zijn uit de provincie Ninewa, uit het district Shekhan, meer bepaald het dorp Kandal en dat dit behoort tot één van de betwiste gebieden in het Noorden van Irak. Verzoekers verwijzen in dit verband naar de *Country Guidance* van EUAA van november 2024 en zij menen dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in de vorm van een ernstige bedreiging van hun leven en hun persoon ten gevolge van het willekeurig geweld dat zich in hun regio van herkomst voordoet in de context van het gewapend conflict om de betwiste gebieden dat er gaande is.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegen verzoekers volgend nieuw stuk:

- Access Accountability en Crimes Against Kurds, *The New Ethnic Cleansing of Disputed Territories*, 17 oktober 2022.

3.2. Op 25 maart 2025 maakt de commissaris-generaal een verweernota over, waarbij zij refereert aan volgende nieuwe stukken en de weblinks ervan vermeldt:

- COI Focus: Grèce - Accès au dossier d'asile d'un bénéficiaire d'une protection internationale, 5 juli 2024;
- Aanvraag derde landen – antwoord document – Griekenland;
- UNHCR, *International protection considerations with regard to people fleeing the Republic of Iraq*, januari 2024;
- EUAA *Country Guidance Note: Iraq*, november 2024;
- COI Focus Irak: *veiligheidssituatie*, 26 april 2023 (update);
- EUAA *Country of Origin Report Iraq: Security Situation*, mei 2024.

3.3. Op 14 januari 2026 legt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarin zij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarbij zij telkens de weblink vermeldt:

- UNHCR, *International protection considerations with regard to people fleeing the Republic of Iraq*, januari 2024;
- EUAA *Country Guidance Note: Iraq*, november 2024;
- COI Focus Irak: *veiligheidssituatie*, 29 augustus 2025 (update);
- EUAA *Country of Origin Report Iraq: Security Situation*, mei 2024;
- EUAA *COI Country Focus: Iraq*, november 2025.

3.4. Op 19 januari 2026 legt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarbij zij volgend nieuw stuk voegt:

- Vertaling documenten Gr.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn

bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Verzoekers verklaren uit Irak te zijn vertrokken omdat ze Jezidi's zijn en omdat ze er gediscrimineerd en vernederd worden door de overheid, het volk en andere religies (NPO verzoeker, p. 15). Verzoekster stelt dat vooral vrouwen er voor hun leven, hun eer en hun veiligheid vrezen en dat zij hoopt dat haar dochter in België behandeld kan worden en aangepaste zorg kan verkrijgen (NPO verzoekster, p. 13).

4.3.2. Blijkens de bestreden beslissingen weigert de commissaris-generaal de vluchtelingenstatus toe te kennen, daar zij er niet in slagen aan te tonen dat zij in Irak vervolging dienen te vrezen omwille van het feit dat zij tot de Jezidi-etnie behoren, nu (a) uit de beschikbare landeninformatie naar voren komt dat er geen sprake is van systematische vervolging van Jezidi's in Irak; (b) de door verzoekers aangehaalde discriminatie onvoldoende zwaarwichtig is om als een daad van vervolging gekwalificeerd te worden; en (c) verzoeksters algemene bewering dat vrouwen er vrezen voor hun leven, niet gepaard gaat met enige concrete persoonlijke problemen.

Daarnaast oordeelt de commissaris-generaal dat de tragere ontwikkeling van hun dochter R. en hun wens om haar in België te laten behandelen en gepaste begeleiding te vinden, geen verband houdt met de criteria van het Vluchtelingenverdrag en dat het verzoekers vrijstaat om beroep te doen op de geëigende procedure.

4.3.3. Uit wat volgt blijkt dat de bestreden beslissingen terecht motiveren dat verzoekers de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk gemaakt hebben en dat zij niet aannemelijk maken dat zij Irak verlaten heeft omwille van een persoonlijke gegronde vrees voor vervolging.

4.3.4. Verzoekers kunnen niet gevolgd worden waar zij voorhouden dat het loutere feit dat zij tot de Jezidi-etnie behoren volstaat teneinde een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te achten. Uit wat volgt blijkt dat zij niet aannemelijk maken dat er in hun hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin vanwege hun Jezidische etnie.

4.3.4.1. Uit de beschikbare landeninformatie, met name het rapport van UNHCR, *International Protection Considerations* van januari 2024 (p. 37-38, 58-60 en 124-137), van EUAA, *Iraq - Targeting of Individuals* van januari 2022 (p. 53-62), van EUAA *Iraq -Country Focus* van mei 2024 (p. 28-31) en van EUAA *Report Iraq – Security Situation* van mei 2024 (pp.90-96), blijkt dat de Jezidi-gemeenschap tijdens de bezetting door Daesh het slachtoffer is geworden van grootschalige en systematische mensenrechtenschendingen, waaronder massamoorden, ontvoeringen, gedwongen rekruteringen en (seksuele) slavernij, feiten die door de internationale gemeenschap als genocide zijn erkend. Deze gebeurtenissen leidden tot de massale ontheemding van honderdduizenden Jezidi's, waarvan een aanzienlijk deel tot op vandaag in kampen in de Koerdische Autonome Regio (KAR) verblijft.

Sinds de militaire nederlaag van Daesh in 2017 is de algemene veiligheidssituatie in Irak evenwel ingrijpend gewijzigd. Daesh is weliswaar nog steeds aanwezig in Irak, maar de terreurgroep oefent geen effectieve controle meer uit op enig deel van het Iraakse grondgebied en de operationele capaciteit van deze jihadistische groepering is aanzienlijk verzwakt. Als gevolg van de territoriale verdrijving van Daesh, de belangrijkste actor van vervolging van de Jezidi-gemeenschap, is het geweld ten aanzien van de Jezidi's beduidend afgenomen. Hoewel de beschikbare landenrapporten nog steeds melding maken van stereotypering, haatspraak, discriminatie, intimidatie, afpersing en incidenteel geweld tegen Jezidi's, blijkt niet dat er thans sprake is van een systematische vervolging van de Jezidi-gemeenschap door niet-overheidsactoren. Evenmin blijkt dat de Iraakse overheid een beleid voert dat gericht is op repressie of systematische schending van de fundamentele rechten van de Jezidi's in het land. Integendeel, de bronnen vermelden dat de centrale Iraakse autoriteiten verschillende maatregelen hebben getroffen om de slachtoffers van Daesh te compenseren en de terugkeer van Jezidi's naar hun oorspronkelijke regio van herkomst te faciliteren, zoals het aannemen van de zogenoemde *Yazidi Female Survivors' Law* van 2021, het uitvaardigen van een ministerieel decreet inzake de erkenning van de land- en eigendomsrechten van Jezidi's in 2022, en het lanceren van wederopbouwprogramma's in 2023 en 2024. Verder blijkt dat jezidisme een van de erkende godsdiensten in Irak is, en er blijkt niet dat Jezidi's op grote schaal te maken krijgen met ernstige beperkingen in het uiten en belijden van hun geloof.

Uit de landeninformatie vervat in het rechtsplegingsdossier blijkt dus niet dat het loutere gegeven een Jezidi te zijn in Irak op zich volstaat om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag. Of verzoekers een nood hebben aan internationale bescherming is, volgens de richtsnoeren van EUAA en UNHCR, die door de Raad worden bijgetreden, afhankelijk van hun individuele omstandigheden.

Verzoekers brengen geen informatie aan waaruit het tegendeel kan blijken. Het rapport gepubliceerd door *Access Accountability en Crimes Against Kurds* op 17 oktober 2022 met als titel *The New Ethnic Cleansing of the Disputed Territories*, stelt weliswaar dat er sinds 2017 sprake is van een ontheemding van de Koerdische-Jezidische minderheden doordat de Iraakse overheid bedreigingen voor de leefomstandigheden van de minderheid gedooft of zelfs aanmoedigt met als doel ze uit het gebied te verdrijven, maar bevat geen aanwijzingen dat de situatie van Jezidi's in Irak anno 2026 zou moeten worden aangemerkt als een situatie van systematische vervolging door staats- of niet-overheidsactoren.

4.3.4.2. Een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming is dus noodzakelijk en het is aan verzoekers om hun gegronde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken. Bij de beoordeling van de vraag of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat een verzoeker om internationale bescherming omwille van zijn/haar Jezidische origine en/of geloofsovertuiging te maken zal krijgen met vervolging, moet evenwel rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals de regio van herkomst (inzonderheid de mogelijkheid tot terugkeer, de veiligheidssituatie en de aanwezigheid van ISIS aldaar), het geslacht en de perceptie van de familie/gemeenschap (van belang voor vrouwelijke slachtoffers van seksueel geweld en kinderen geboren ingevolge dit geweld), en het bezit van identiteitsdocumenten (EUAA, *Country Guidance: Iraq*, november 2024, p. 39-41).

Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt niet dat er in hoofde van verzoekers bijkomende risicobepalende omstandigheden kunnen worden weerhouden.

Het wordt niet betwist dat verzoekers afkomstig zijn van het dorp Kandal, behorend tot het district Shekhan, gelegen in de provincie Ninewa. In de aanvullende nota van de commissaris-generaal, neergelegd op 14 januari 2026, waarin nog melding wordt gemaakt van de COI Focus *Irak: veiligheidsituatie* van 29 Augustus

2025 (update), wordt met betrekking tot de veiligheidssituatie, de aanwezigheid van ISIS en de terugkeer van IDP's naar de provincie Ninewa het volgende uiteengezet:

“Ondanks de overwegend soennitisch-Arabische bevolking is de provincie Ninewa een van de meest etnisch diverse provincies in Irak. De controle over de provincie is verdeeld onder verschillende actoren en komt niet overeen met de officiële grenzen. Officieel valt de provincie onder het gezag van de Iraakse centrale overheid. De districten Akre en Sheikhan worden echter gecontroleerd door de Kurdistan Regional Government (KRG), dewelke ook de facto controle uitoefent over sommige delen van de districten Tal Afar, Tel Kayf en Hamdanyah. Naast de Iraqi Security Forces (ISF), de milities van de Popular Mobilisation Forces (PMF), de Yekîneyên Berxwedana Sengalê (YBS/Yesidi Sinjar Resistance Units) en de Koerdische peshmerga, zijn er ook tal van andere lokale milities, al dan niet autonoom, actief in de regio die vaak slechts kleine delen ervan controleren. In oktober 2020 bereikten de Iraakse centrale overheid en de KRG een overeenkomst over gezamenlijk bestuur van het district Sinjar. Dit zogeheten Sinjar-akkoord is bedoeld om het veiligheids- en bestuurlijke vacuüm op te vullen dat is ontstaan door de overheersing van ISIS. Daarnaast worden gewapende groeperingen (zoals de PKK en de PMF) opgeroepen om de regio te verlaten en wordt de terugkeer van de Yezidi-bevolking aangemoedigd. In 2024 trok de YBS zich terug in de bergen als gevolg van herhaalde drone-aanvallen van de Turkse strijdkrachten op leden van de PKK en de YBS. In de nasleep van deze aanvallen werden integratiegesprekken gehouden om YBS-leden in PMF op te nemen. Sindsdien is de situatie in het Sinjar-district gespannen gebleven. Er is nog steeds een veiligheids- en administratief vacuüm en de PMF-milities hebben economische en politieke macht verworven. Tot slot is er een aanzienlijke versnippering onder de veiligheidsactoren.

[...]

Volgens IOM waren er op 31 december 2024 1.031.475 ontheemden in Irak. Sinds januari 2014 heeft IOM melding gemaakt van 4.927.890 ontheemde Iraakse burgers die inmiddels zijn teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Met betrekking tot de provincie Ninewa schat IOM dat op dit moment 1.997.868 mensen zijn teruggekeerd naar de provincie. Dit cijfer komt overeen met 78% (+3% sinds december 2023) van de totale ontheemde bevolking. Volgens dezelfde update zijn 579.138 mensen uit de provincie Ninewa nog steeds ontheemd, het hoogste aantal ontheemden van alle Iraakse provincies (vergeleken met 627.719 in december 2023). Naast langdurige hervestiging op de plaats waar ze ontheemd waren, zijn er verschillende redenen waarom ontheemden niet zijn teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Als redenen om niet terug te keren worden onder meer genoemd: gebrek aan werkgelegenheid, basisdiensten en huisvesting; onzekere veiligheidsomstandigheden in de regio van herkomst; verandering in de etnisch-religieuze samenstelling van de bevolking; gebrek aan verzoeningsinitiatieven om mogelijke represailles te voorkomen; en gebrek aan de nodige documentatie.”

Verzoekers brengen zelf geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop vermelde analyse is gestoeld niet correct of actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoekers hebben verklaard dat zij, na een verblijf van 20 dagen in Zakho, nadat Daesh in 2014 hun regio was binnengevallen, terugkeerden naar hun dorp Kandal, waar zij dan gewoond hebben tot aan hun vertrek in Irak in 2023. Verzoekers verklaren dat zij als Jezidi te maken kregen met discriminatie. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moet het ontzeggen van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Verzoekers maken dit evenwel niet aannemelijk. Zo konden zij wel degelijk een paspoort aanvragen in Dohuk en maakten hierbij geen melding van enige incidenten die betrekking hebben op een vorm van discriminatie (NPO verzoeker, p. 16). Daarnaast slaagden ze er ook in om verschillende andere documenten te laten opstellen bij de overheid en konden zij een klacht indienen bij het politiebureau. De *protection officer* peilde doorheen het gehoor meermaals naar eventuele incidenten van discriminatie die zij zouden hebben ondervonden, maar verzoekers lieten na om dit *in concreto* toe te lichten. Hun bewering, dat zij medische zorgen konden krijgen voor hun dochter R. (NPO verzoeker, p. 15), moet gerelativeerd worden nu zij tevens erkennen dat ze een voorschrift kregen voor medicatie. Dat er verder geen enkel onderzoek gebeurde en dat het medicijn niet hielp, betreffen loutere blote beweringen. Er liggen immers geen stukken voor waaruit blijkt dat, zelfs indien voorgaande waar zou zijn, de desbetreffende dokter in Irak verkeerde medicatie zou hebben voorgeschreven of dat deze ontoereikend zou zijn geweest. Evenmin maken zij aannemelijk dat ze door enig nalatig handelen een ernstig medisch risico zouden hebben gelopen. Bovendien legt verzoeker in dit verband uiterst vage verklaringen af, terwijl hij door de *protection officer* verzocht wordt om mee te delen wat de arts dan precies gezegd had, waartoe hij niet in staat bleek (NPO verzoeker, p. 15). Het medisch attest dat op 19 maart 2024 opgesteld werd door het Universitair Ziekenhuis in Brussel bevat evenmin enige indicatie in die zin en vermeldt overigens geen diagnose noch geeft het enig concreet zicht op een noodzakelijk geachte medicatie of behandeling (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 9).

Verder maakt verzoeker er melding van dat hij als boer recht heeft op pesticiden van de overheid (NPO, p. 17), maar de overheid hem dat niet wilde geven. Verzoeker beperkt zich ook op dit punt tot zeer vage, allerminst doorleefde verklaringen. Hij scheidt geen duidelijk beeld van de omstandigheden waarin dit zich zou hebben voorgedaan en maakt niet aannemelijk dat de weigering om pesticiden te geven – voor zover dat al zou stroken met de waarheid – louter te wijten was aan het feit dat hij tot de Jezidi-etnie behoort. Het betreffen niet meer dan blote, vage beweringen, die onvoldoende zijn om te spreken van een systematische discriminatie in verzoekers hoofde.

Verzoekers kunnen voorts bezwaarlijk voorhouden als zouden zij omwille van hun etnie verhinderd zijn om bepaalde klachten in te dienen. Verzoeker verklaart in dit verband immers dat hij een klacht had ingediend op het politiebureau nadat bepaalde mensen hun vee hadden losgelaten op zijn grond tussen de tomaten. Hierop is de politie tot actie overgegaan en werden twee personen aangehouden (NPO verzoeker, p. 17). Dat die personen vervolgens terug werden vrijgelaten, zoals verzoeker voorhoudt, kan verschillende redenen hebben. Dat dit gebeurde omwille van hun Jezidi-ethniciteit blijkt uit niets.

Gevraagd om nog enkele concrete voorbeelden te geven, erkent verzoeker dat er geen zijn, behalve dan dat ze vrezen voor hun veiligheid en geloof (NPO verzoeker, p. 17).

Voorgaande incidenten, voor zover ze al geloofwaardig zouden zijn en dit *quod non* omwille van de uiteenzettingen *supra*, zijn voorts te beperkt en eenmalig om te spreken van systematische discriminatie, te meer in het licht van de duur van verzoekers verblijf in hun geboortedorp. Zij keerden hiernaar immers in 2014 al terug en verlieten Irak pas op 11 juli 2023. Indien verzoekers werkelijk te maken zouden gekregen hebben met een systematische ontzegging van hun rechten, kan redelijkerwijze verwacht worden dat zij hieromtrent meer concrete en doorleefde verklaringen over kunnen afleggen, *quod certe non*.

Tot slot strookt verzoekers verklaring, dat het voornamelijk vrouwen zijn die vrezen voor hun veiligheid, hun eer en hun leven (NPO verzoekster, p. 13), allerminst met haar latere verklaring dat zij persoonlijk niets heeft meegemaakt (NPO verzoekster, p. 15). Het volstaat niet om op algemene wijze te verwijzen naar de veiligheidssituatie van vrouwen, zonder *in concreto* aan te tonen welk risico zij concreet en persoonlijk zou lopen bij terugkeer naar Irak.

De door verzoekers aangehaalde feiten kunnen aldus bezwaarlijk worden beschouwd als zijnde voldoende zwaarwichtig om gewag te kunnen maken van een gegronde vrees voor persoonlijke of systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie.

4.3.5. De Griekse instanties verleenden aan verzoekers op 18 september 2023 de internationale beschermingsstatus. In het arrest van 18 juni 2024, C-753/22, QY tegen Bundesrepublik Deutschland (GK), oordeelt het Hof van Justitie dat, hoewel een erkenning van een andere lidstaat niet automatisch bindend is, de onderliggende elementen wel degelijk ten volle in overweging moeten worden genomen (HJEU, 18 juni 2024 in de zaak C-753/22, punt 98). In het arrest werd duiding gegeven bij de verplichting van de autoriteit van de lidstaat om, wanneer zij het verzoek ten gronde onderzoekt in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, rekening te houden met de beslissing van een andere lidstaat waarbij de verzoeker reeds internationale bescherming werd verleend.

Verzoekers menen dat er niet voldoende rekening gehouden werd met hun Grieks asiëldossier, maar kunnen hierin niet bijgetreden worden gelet op wat volgt.

Bij haar verweernota van 25 maart 2025 voegt de commissaris-generaal een aanvraag derde landen, waaruit blijkt dat er op 20 december 2024 verzocht werd om het Griekse asiëldossier te bekomen. Het dossier werd uiteindelijk op 26 februari 2025, zijnde nadat de bestreden beslissingen genomen werden, overgemaakt. Bij aanvullende nota van 19 januari 2026 voegt de commissaris-generaal de vertaling bij van voormeld bekomen asiëldossier. Hierin staat de reden vermeld waarom de Griekse autoriteiten aan verzoekers de internationale beschermingsstatus verleen hebben en die luidt als volgt: *“Verzoekers hebben geen onderhoud bijgewoond, omdat werd geoordeeld dat in dit specifieke geval van een persoonlijk onderhoud kon worden afgezien op grond van artikel 82, lid 7 van Wet 4939/2022. Er werd namelijk geoordeeld dat de beslissingsautoriteit, op basis van de informatie in het dossier en het beschikbare bewijsmateriaal, de verzoekers als vluchtelingen kan erkennen.*

Uit de beoordeelde informatie in het dossier volgt dat de bovengenoemde personen een gegronde vrees hebben voor vervolging in Irak op grond van hun godsdienst.

Uit de informatie in het dossier blijkt bovendien nergens dat zij zouden kunnen worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1d, E, en F van het Verdrag van Genève en artikel 11 van de Wet 4939/2022.

Bijgevolg dienen de verzoekers te worden erkend als vluchteling.”

Verzoekers werden aldus in Griekenland erkend als vluchteling op grond van hun godsdienst. Zoals uitvoerig uiteengezet *supra* (punt 4.3.4) werd bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoekers voldoende rekening gehouden met hun Jezidische origine en/of geloofsovertuiging en zijn er

aldus geen elementen voorhanden om aan te nemen dat zij op basis van hun voorgehouden vrees voldoen aan de voorwaarden van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Hieruit volgt dat, in tegenstelling tot wat verzoekers beweren, tegemoet gekomen werd aan de rechtspraak van het Hof van justitie nu er een nieuw, individueel, volledig en geactualiseerd onderzoek van verzoekers verzoek om internationale bescherming verricht werd, enerzijds door de Griekse autoriteiten te verzoeken om "het volledige asiendossier" over te maken, dit neer te leggen en hiervan een vertaling te voorzien, en anderzijds door de verschillende verklaringen van verzoekers en de ter ondersteuning van hun verzoek overgelegde documenten naar behoren te onderzoeken. Verzoekers tonen het tegendeel niet aan. Hoewel zij kennis hadden van de aanvullende nota's van de commissaris-generaal, lieten zij het na hierop te repliceren, hetzij via een aanvullende nota, hetzij mondeling ter terechtzitting.

4.3.6. De medische problemen die verzoekers dochter R. zou hebben, houdt geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie en ressorteren evenmin onder het toepassingsgebied van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3.7. In acht genomen verzoekers' verklaringen en door hen neergelegde documenten, beoordeeld in het licht van de relevante objectieve landeninformatie met betrekking tot hun land van herkomst en bezien in hun onderlinge samenhang, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in haar beoordeling dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij Irak zijn ontvlucht of dat zij er niet zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin vanwege hun Jezidische etnie. Verzoekers kunnen zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekers.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Uit de beschikbare actuele landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus worden gericht op de regio waar hij leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gezien verzoekers' verklaringen met betrekking tot hun regio van herkomst in Irak, dient de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld in Ninewa een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn als de *Country Guidance Iraq* van november 2024, waarvan melding gemaakt wordt in de verweernota van 25 maart 2025 en de aanvullende nota van de commissaris-generaal van 19 januari 2026.

Verzoekers laten na het bewijs te leveren, noch mag dit blijken uit de stukken van het administratief dossier, dat zij specifiek worden geraakt, om redenen die te maken hebben met hun persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld.

Gelet op het voormelde, tonen verzoekers niet aan dat er in hun geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het feit dat een verzoeker om internationale bescherming reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Verzoekers hebben echter niet

aannemelijk gemaakt dat zij reeds werden vervolgd in de zin van 48/7 van de Vreemdelingenwet, waardoor zij zich er niet dienstig op kunnen beroepen.

4.7. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers door het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens de gehoren kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, waren zij in de mogelijkheid om nieuwe en/of aanvullende stukken neer te leggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Badini machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissingen gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel blijkt evenmin.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf februari tweeduizend zesentwintig door:

I. FLORIO, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO